

Denkbeelden over kinderen en over opvoeden

Volgens het onderzoek van Yerden onder Turkse en Marokkaanse families in Nederland, houden de meest voorkomende redenen voor het gebruik van lichamelijk geweld verband met de wens van de ouders om een goede opvoeding aan de kinderen te geven. Belangrijke aspecten van de opvoeding zijn gehoorzaamheid, loyaliteit, en respect van kinderen ten opzichte van de ouders. Wanneer kinderen zich hier niet aan houden, wordt soms lichamelijk geweld gebruikt. Voor een goede opvoeding is gezag van ouders belangrijk; bij de vader manifesteert zich dit in een autoritaire houding ten aanzien van de kinderen. Overtreding van kuisheidsregels, het behoud van maagdelijkheid, kledingsvoorschriften en het gebruik van make-up zijn voor sommige ouders redenen om met lichamelijk geweld op te treden, met name tegen dochters. De angst van ouders voor slechte invloeden van buiten speelt een rol bij het gebruiken van lichamelijk geweld. De ouders zijn bang dat hun kinderen het criminele pad opgaan door diefstal en drugsgebruik, omgaan met slechte vrienden en beïnvloeding door het internet. Thuis Nederlands spreken en de omgang met vrienden uit andere etnische groeperingen is volgens enkele jongeren een reden voor de ouders om lichamelijk geweld te gebruiken. Eén Marokkaanse jongen uit het onderzoek is slachtoffer van lichamelijk geweld na het uitkomen voor zijn homoseksuele geaardheid. (Yerden, 2008 : 231/2)

Het merendeel van alle geïnterviewde Marokkaanse en Turkse ouders uit het onderzoek van Yerden vindt lichamelijk geweld geoorloofd wanneer hun kinderen zich niet correct gedragen of niet gehoorzamen. Als ouders en opvoeders zijn zij verantwoordelijk voor hun kinderen. De ouders zeggen dat ze het goed bedoelen met hun kinderen en het is belangrijk dat de kinderen goed opgevoed worden. Ook als het gaat om psychisch geweld zijn de meeste geïnterviewde ouders van mening dat hun kinderen beter luisteren als ze een beetje onder druk staan. (Yerden, 2008: 88/9) Vaak wordt ook geweld gebruikt omdat ouders zich machteloos voelen, en niet weten hoe zij anders zouden moeten reageren dan met lichamelijk of psychisch geweld. (Yerden, 2008 : 233) Turkse respondenten in een onderzoek van Metin ea stellen dat geweld in de Turkse cultuur ingebakken zit: "Moeders dreigen vaak met de vader om de kinderen in het gareel te krijgen. Vader wordt als boeman gezien. Ouders laten niet hun liefde voor hun kinderen zien. Moeders zeggen nooit 'ik hou van je.'. En vaders kunnen al helemaal niet hun liefde tonen of verwoorden." (Metin ea, 2006: 102)

Kindfactoren: gehandicapte kinderen lijken in sommige allochtone gezinnen een extra groot risico te lopen. Gehandicapte kinderen kunnen als een straf van Allah voor zondig gedrag beschouwd worden. Gevoelens van schande en schaamte hierover kunnen op het kind worden afgereageerd. Bovendien wordt door sommige allochtone ouders een handicap niet altijd als zodanig gezien. Met name bij licht verstandelijk gehandicapte kinderen wordt er dan gedacht dat ze lui en onwillig zijn. (Zandijk ea, 1996: 28)